ступенем активності суб'єктів взаємодії; різноманіття форм взаємодії.

Також, вивчення літератури дозволило нам визначити поняття та зміст професійної компетентності дефектолога в сфері взаємодії з сім'ями дітей з особливими потребами. Професійна компетентність вчителя-дефектолога в сфері взаємодії з сім'ями дітей з особливими потребами – це інтегральна характеристика теоретичної, практичної та особистісної готовності до ефективного процесу співпраці з батьками, з метою надання максимально ефективної допомоги дитині з особливими потребами, з урахуванням індивідуальних можливостей дитини та членів сім'ї.

Отже, психолого-педагогічний супровід сім'ї в умовах інклюзивного освітнього середовища розглядається, як сукупність знань, умінь і навичок роботи з дітьми. Професійна компетентність вчителя-дефектолога впливає на всі сфери його професійно-педагогічної діяльності, зміст якої в значній мірі визначається характером взаємодії з іншими учасниками корекційно-виховного процесу: вихованцями, їх батьками та педагогами.

Список використаних джерел

1. Алексеева Л. С., Меновщиков В. Ю. Семейная психотерапия в центре психолого- педагогической помощи : [науч.-метод. пособ.]. М. : НИИ семьи, 1998. 112 с.
2. Забрамная С. Д., Костенкова Ю. А. Развивающие занятия с детьми. М.: Институт общегуман. исслед., 2004. 80 с.
3. Забрамная С. Д., Исаева Т. Н. Некоторые психолого-педагогические показатели разграничения степеней умственной отсталости у детей на начальном этапе школьного обучения. *Коррекционная педагогика*. 2008. № 1. С. 5–13.
4. Заваденко Н. Н., Суворинова Н. Ю., Румянцева М. В. Гиперактивность с дефицитом внимания: факторы риска, возрастная динамика, особенности диагностики. *Дефектология*. 2003. № 6. С. 13–20.

Яна Ярошик

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ

Процес інформатизації суспільства стає все більш динамічним і висуває нові вимоги до виховання і навчання учнів. Нині суспільство потребує фахівців високого рівня, всебічно підготовлених, з високо-розвиненим інтелектом, творчими здібностями. Підготовка молоді до творчої праці неможлива без впровадження в навчальний процес сучасної школи навчально-дослідної праці як важливого засобу формування в учнів стійкого інтересу й готовності до творчої діяльності.

Українська школа покликана сьогодні створювати умови для розвитку і саморозвитку особистості учня, а інформатика як предмет має сприяти адаптації сучасного учня в сучасному динамічному світі інформаційних технологій. І тому, метою школи є гармонійний розвиток індивідуальності дитини на основі виявлення її нахилів і здібностей, формування вміння і бажання вчитися, вміння практичного та творчого використання своїх знань. Таким чином, реалізація цієї мети полягає у збагаченні початкового курсу інформатики таким навчальним матеріалом, який міг би забезпечити учню можливість активно залучатись до дослідницької діяльності, у процесі якої в нього відбулося формування дослідницьких умінь. Саме таким матеріалом можуть стати уроки проведені за методом проектів [4, с. 26].

Над розробкою методу проектів працювали Дж. Дьюї, В. Кілпатрик, Д. Снезден, Д. Каттерік. У вітчизняній педагогіці метод проектів досліджували російські вчені В. Гузєєв, Г. Селевко, Д. Левітес, Є. Полат та українські вчені О. Пєхота, Т. Кручиніна, А. Касперський, К. Баханов [3, с. 19].

Отже, метод проектів – освітня технологія, спрямована на здобуття учнями знань у тісному зв’язку з реальною життєвою практикою, формування в них специфічних умінь і навичок завдяки системній організації проблемно-орієнтованого навчального пошуку.

При впровадженні проектного методу навчання, в основі якого – дослідницька і творча діяльність, з’являється можливість поглиблювати і зміцнювати знання, отримані з інших предметів, формувати в учнів якості, необхідні в їхній подальшій професійній діяльності.

Отже, робота над проектом розвиває ініціативу, творчий потенціал, комунікативні здібності, вміння працювати в команді, формує загальну інформаційну культуру, допомагає реалізувати індивідуальний підхід у навчанні, формує інформаційну та комп’ютерну компетентності учня [1, с. 6].

Таким чином, саме практично організований проект дає змогу ефективно організовувати вивчення тем з інформатики і продовжувати удосконалювати урок шляхом особистісно-орієнтованого підходу до навчання, що є метою школи. Метод проектів завжди орієнтований на самостійну діяльність учнів – індивідуальну, парну, групову, яку учні виконують протягом певного відрізка часу.

В процесі проектної діяльності у школярів розвиваються такі властивості:

- інформаційні – грамотне виконування дій з інформацією;
- соціальні – можливість діяти в соціумі з врахуванням позицій інших людей;
- предметні – застосування отриманих знань на практиці [2, с. 5].

Метод проектів складається з того, що на першому уроці нової теми пропонуємо проектне завдання при цьому необхідно чітко сформувати

завдання і показати можливий кінцевий результат. Методика навчального проекту передбачає самостійне обрання учнями теми проекту, визначення графіку його реалізації і формування звіту. Важливо ще від самого початку вивчення теми намагатися створювати необхідні умови для активації навчально-пізнавальної діяльності учнів. Під час реалізації цієї методики відбувається мимовільне запам'ятовування учнями цікавого фактичного матеріалу. Метою розробки є формування в учнів практичних знань та навичок роботи з окремими пунктами даної теми. Також вона навчає використовувати системний підхід за допомогою формування завдань. На останньому уроці учні мають представити свій проект [2, с. 6].

Отже, метод проектів реалізується в кілька етапів:

1. Обґрунтування проекту – формулювання мети й завдання проекту, обґрунтування його соціальної значущості, визначення теми проекту; організація робочих груп, розподіл завдань між учасниками проекту.

2. Пошуковий – дослідження проблеми й збір інформації (визначення кола джерел та пошук необхідних відомостей; аналіз можливих варіантів вирішення проблеми); вибір оптимального варіанта виконання проектного завдання (генерування ідеї); розроблення плану роботи над проектним завданням; добір матеріалів та інструментів; вибір форми презентації результатів проекту.

3. Технологічний – здійснення діяльності кожного учасника проекту згідно з планом роботи над проектним завданням (реалізація проекту); підготовка презентації результатів проекту.

4. Заключний – проведення презентації (захист проекту) оцінка результатів виконання проекту, колективних і особистих досягнень учасників проекту [3, с. 20].

Проектне навчання спонукає до активної діяльності учнів і трансформує роль педагога в керівництві нею. Вчитель перетворюється на консультанта, порадника і координатора.

Зазвичай, на уроках інформатики переважає такий вид проектів, як дослідницький проект. Такі проекти оформлюються у вигляді рефератів, доповідей, Web-сайтів, альбомів, презентацій, енциклопедій тощо [1, с. 7].

Чіткість організації проектування визначається конкретністю постановки мети, визначенням запланованих результатів, виясненням вихідних даних. Дуже ефективним є використання невеликих методичних рекомендацій чи інструкцій, де вказується необхідна і допоміжна література для самоосвіти, вимоги вчителя до якості проекту, форми і методи кількісної оцінки результатів, алгоритми проектування.

Необхідно організувати роботу таким чином, щоб учні навчалися:

1) визначати основні і поточні (проміжні) мету і завдання;

2) шукати шляхи їх вирішення, обираючи оптимальні;

3) здійснювати і аргументувати вибір;

4) передбачати наслідки вибору;

5) діяти самостійно (без підказки);
6) порівнювати отриманий результат з тим, що потребується;
7) об'єктивно оцінювати процес (саму діяльність) і результат проектування [2, с. 7].

Таким чином, перевагами методу проектів є: самостійне здобування знань, досвід пізнавальної й комунікативної діяльності, висловлювання власних думок, відчуттів, залучення до реальної діяльності, особиста відповідальність за виконання роботи [4, с. 27].

Отже, метод проектів має великі педагогічно-психологічні можливості. Під час виконання проектів вирішуються освітні, розвивальні й виховні завдання: створення образу цілісних знань; підвищення мотивації в отриманні додаткових знань; вивчення методів наукового пізнання, здатність до рефлексії та інтерпретації результатів; розвиток дослідницьких і творчих якостей особистості; формування комунікативних компетентностей, базового алгоритму соціальної взаємодії, поведінки.

Список використаних джерел

1. Дягло Н. В. Роль проектної діяльності в розвитку мислення учнів. *Комп'ютер у школі та сім'ї.* 2018. № 1. С. 6–7.
2. Жиденко Т. А. Використання методу проектів на уроках інформатики. *Інформатика в школі*. 2009. № 6. С. 5–7.
3. Зоренко Н. В. Метод проектів на уроках інформатики. *Комп'ютер у школі та сім'ї.* 2009. № 4. С. 19–20.
4. Метод проектів як сучасна педагогічна технологія / Г. В. Бритикова та ін. *Управління школою*. 2008. № 7. С. 26–27.

Юлія Яцюк

ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Забезпечення інноваційної діяльності передбачає вивчення теоретичних питань удосконалення освітнього процесу, педагогічних теорій, ідей і технологій, які вже досліджувались і впроваджувались у педагогічну практику. Практика мовної освіти показує, що без знання й урахування пріоритетних освітніх тенденцій не досягають запроектованих цілей, що відповідають потребам суспільства у формуванні мовної особистості вчителя початкової школи. На основі дослідної роботи щодо вивчення фундаментальних педагогічних теорій і технологій, обґрунтування механізму їх упровадження дозволить підвищити рівень освітнього процесу.

Аналіз наукової літератури з проблеми вдосконалення змісту і